

det saa bliver saaledes, at Myndighederne maa optage og fortsætte en Virksomhed, der med saa gode Frugter allerede er paabegyndt fra privat Side, og naar det navnlig vel maatte være Kommunen, hvem det i første Instants kan tilfalde at varetage en saadan Interesse, saa er det jo dog en naturlig Ting, at i samme Dieblit, som Kommunen maatte stille sig, eller Andre stille Kommunen, en saa ny og stor Opgave til Løsning, maatte Kommunen ogsaa have Krav paa, at selve Staten hjælper den ud over nogle af de Vanskeligheder, der vil ligge i Veien for Løsningen af Opgaven. Der er vel i dette Dieblit saa meget mindre Grund til ikke at paatalde Statskassens Hjælp til en saadan Opgave, som Statskassen jo rummer Midler udover, hvad der i mange Tider, maatte nogenfinde har været samlet paa en Gang deri, og der er et Motiv endnu, som bliver afgjørende til netop at vælge det nuværende Dieblit, og det er dette, at de vanskelige økonomiske Forhold, under hvilke den store Befolkning lever, gjør det uønsket at kunne skaffe et Arbejde til Veie, der i og for sig kan sysselsætte Mange, og som, naar Arbejdet er fuldført, igjen kan blive disse Mange og endnu Flere et Mittel til bedre Livsvilkaar.

Forslagsstillerne have tænkt sig, at to Opgaver maatte gaa Haand i Haand med hinanden, naar der var Tale om en Omordning af Beboelsesforholdene. For det Første Omregulering og Nedrivning af saadanne Gader og Kvarterer i Byen, som kunne trænge dertil af hygieiniske eller moralske Grunde. Forslagsstillerne ere overbeviste om, at baade Kommunen og dens Beboere vilde føle en Lettelse ved at se saadanne Steder ryddede og rensede, der nu som Bylder paa Kommunen suges Urenhed og Raadenskab til sig, og Forslagsstillerne mene endvidere, at en saadan Omregulering vilde være et Mittel til at fiksere de private Interesser, der kunde mene at være truede lige overfor et saa stort og nyt Foretagende fra Kommunens og Statens Side, som Opbygningen af Arbejderboliger. I det Forslagsstillerne have foreslaaet, at der tilhvides Kjøbenhavns Kommune et Laan paa 4 Mill. Kroner, har man ment, at indtil Halvdelen af dette Laan skulde kunne anvendes til Omregulering og dertil hørende Expropriation, hvortil Lovforslaget saa ogsaa skulde kunne bemyndige Kommunen i Overensstemmelse med de Regler for Expropriation, som findes i Loven af 14de December 1857. Resten af den Sum, der udlaanets til Kommunen, skulde saa anvendes til Paabegyndelse af Bygningen af gode, junde og

billige Arbejderboliger. Man har, idet man har stillet dette Forslag ment at forene Statskassens Interesser med Kommunens ved paa den ene Side at forlange Laanet forrentet med 3 pCt. og derved sørge for Statskassen, men paa den anden Side alligevel gjøre dette Laan saa gunstigt, at Kommunen maatte finde sig foranlediget til at tage imod Tilbudet. Man har ment, at det var af særlig Betydning at hjælpe Kommunen ud over Begyndelsesvanskelighederne, som vilde ligge for, ved at gjøre Laanet rentefrit i de første 3 Aar. En Fare have Forslagsstillerne selvfølgelig havt aabent Die for, nemlig at dette saa store Foretagende let vilde kunne lokke en Mængde ny Arbeidskraft til Arbejdsstedet og derved have ophobet saa meget nyt Stof til Arbejdsløshed, naar Arbejdet er fuldendt, at man bagefter vilde kunne komme til at fortryde, hvad der var blevet gjort. Man har derfor ment at burde fiksere sig saa godt som muligt mod, at noget Saadant kunde ske, og har derfor ment at burde opstille som Betingelse for at antages til Arbejde ved disse Foretagender, at Vedkommende har opholdt sig 3 Maaneder i Kjøbenhavns Kommune eller i de Kommuner, der i dagligt Samkvem ere knyttede til Kjøbenhavn, de nærmest omkring Byen liggende mindre Kommuner.

Endvidere har man ment, at det vilde være af Betydning at lade Loven virke saa alsidigt som muligt ved at lade Kommunen udstede et Regulativ, i Kraft af hvilket Arbejdsforholdene ordnedes saaledes, at f. Ex. Antagelsen af Arbejdere kun skete ud fra Hensynet til selve Arbejdet og uden at Hensyn, hentedes andet Steds fra, skulde kunne have nogen Indflydelse, nogen begrænsende Indflydelse paa, hvem der antages til Arbejde, og endelig, at et saadant Foretagende ikke skulde komme til at gribe forstyrrende ind paa Arbejdsmarkedet i det Hele ved enten at strue op eller ned de Priser, der maatte være gængse og gjældende i de Overenskomster, der til enhver Tid ere vedtagne mellem Arbejdsgiverne paa den ene Side og Arbejderne paa den anden Side.

Det er de Grundtræk, som Forslagsstillerne have bygget deres Forslag over. Ved at tage Hensyn til saa mange Sider som muligt, ved at søge at varetage Statskassens Interesser ved Siden af Kommunens, de Bestidendes ved Siden af de Ubemidlede, ved at tage Hensyn baade i økonomisk og hygieinisk, i moralsk og æstetisk Henseende, ved at søge at skaffe Arbejde til Veie i Landets største og mest udsatte Kommune, og det